

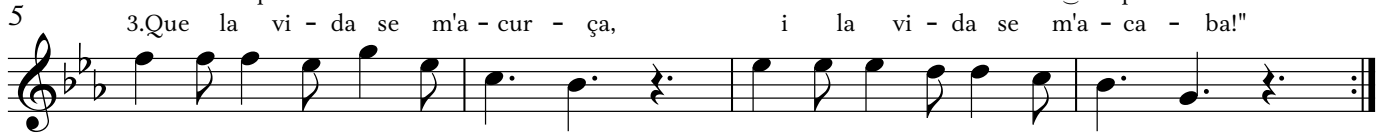
El fals testmioni

Maria Comas i Rigall, "Maria Nica", Sant Feliu de Pallerols

1. La Bri - a - na se'n pas - se - ja amunt i a valde la se - va cam - bra,

2. Un ser-pent de mils co - lors _____ da - vant d'e - lla se li a - pa - ra.

3. Que la vi - da se m'a - cur - ça, i la vi - da se m'a - ca - ba!"

pen - ti-nant sa ca - be - lle - ra, i ren-tant sa blan - ca ca - ra.

"Ai, _____ val - ga'm Déu del cel, _____ i la Ver - ge so - be - ra - na.

Un rei en - can - tat ne sou: _____ "No t'es pan - tis, la Bri - la - na."

Si regalada vols viure, en seràs tu l'estimada,
seràs reina de *Castilla* i princesa de Granada;
i si cas no ho vols ésser, moriràs a la meva espasa.
La reina ho va sentir tot, des del saló ont estava.
Una crida en va fer fer per tot Sivilla i Granada:
que tots els cavallers i *condes* hi vagin a presentar-se.
Quan són a mig dinar, mala vianda els hi han dada;
la reina és (?) amb tots ells, i aixís mateix els hi parla:
-Tots els cavallers i *condes* tenen la muller honrada,
menos el *conde* de Florís, que és el *conde* de la Brilana.
-No digui això, la reina, és honrada la Brigana!
-Lo que dic no és per ben dir, no em desdic de la paraula.
Quan el *conde* sent això, promptament baixa l'escala;
cap a casa se(u) va anar a veure la muller més honrada.
-Fug d'aquí, mala muller; fug d'aquí, que ets deshonorada,
que avui al palau del rei per ta culpa m'han mofada.
Que (?) la maca del rei me n'han dit mentre dinava.
-Si el rei t'ha dit això, la veritat (?).
-Tant si mentiu com no, tu moriràs de l'espasa.
-*Conde*, antes de mata(r)-m(e), deixa'm dir quatre paraules:
de les tres filles que io tinc, la més gran, fés que amb mi parli.
Quan la filla té al davant, ja li'n dóna una abraçada:
-Filla meva, del meu cor, ai, filla de mes entranyes,
quan ton pare m'h(a)urà mort i m'h(a)urà deslliurat l'ànima,
el meu cap l'agafaràs, el rentaràs amb aigua clara;
porta'l dins a la tovallola, aquella que io brodava
quan el meu *conde* de Florí per esposa em demanava.
Quan estigui el rei dinant, tu m'hi vas a presentar-me.
-Déu lo guard, senyor rei. -Benvinguda sigui, infanta.
-Aquí us vinc a fer un present de la muller més honrada.
-Destapa-la, bona filla, destapa-la, bona infanta.
-Oh, destapi vostè, el rei, que io el cor no m'hi abasta.
Destapa la tovallola i veu el cap de la Brilana:
-Aquesta mort qui l'ha feta, aquesta mort qui l'ha causada?
-La n'ha c(a)usada la reina, i l'ha feta el meu pare.
-El teu pare serà mort, i la reina *encarcelada*.
I tu (?) estaràs amb mi, seràs rica i estimada,
seràs reina de *Castilla* i princesa de Granada.